

JEDZTE, KÝM SA DÁ!

Ludia chodia po meste bez toho, aby vedeli niečo o svojich blížnych. Ponáhľajú sa za nákupmi, nemilosrdne vrážajú lakte do brucha svojim nič netušiacim spoluobčanom, prechádzajú na druhú stranu ulice, ani sa neobzrúc najprv napravo. Menšiu skupinu z tohto davu, ktorá zo zásady nestrká lakte do brucha svojim spoluobčanom, tvoria labužníci. Labužníkom sa môže stať každý občan Československej socialistickej republiky bez ohľadu na vek, pohlavie, politické názory. Labužníctvo je jedno z najťažších povolání, ktoré sa vykonáva popri zamestnaní. So mnou je to už tak, obľúbil som si jedno jedlo (napríklad vypražený syr, tatársku omáčku a pommes frites), ktoré dokážem dennodenne jesť počas niekoľkých mesiacov, až

pokým sa mi nezhnusí. Potom na jedlo zabudnem a rýchlo si obľúbim iné. „Strašné,“ povedal by jeden z najpopulárnejších slovenských labužníkov Milan Lasica. A ja mu dávam za pravdu, obdivujúc jeho odvahu a vehementnosť, s akou sa pustil po neprebádanom chodníčku labužníctva.

Milan sa stal labužníkom v čase, keď táto veda bola u nás ešte nepreskúmaná a vo výkladoch našich kníhkupectiev sa ešte neobjavila príslušná pomocná literatúra. Ťažké päťdesiate roky prežil Milan Lasica v kuchyni. Mám rád jeho zanietenosť, s akou hovorí o jedlách. Najčastejšie spomína na svoje prvé stretnutie so slimákmi.

MILAN: Prvýkrát som jedol slimáky v hoteli Devín, kde bol týždeň francúzskej kuchyne. Upravovali ich na spôsob mozočka alebo ich podávali celé v škrupine. Pripra-

va tohto druhého spôsobu je dosť zaujímavá. Najprv vyberú slimáka z ulity, posolia a pokorenia ho a potom ho vložia nazad a prepečú. Je to veľmi pikantné jedlo, ale najviac mi chutia žabie stehienka, najmä keď ich dostaneš v surovom stave. Žabie stehienka začínaš spracúvať tým, že ich posolíš a ony sa začnú hybať.

JA: Nepovedz...

MILAN: Raz sa mi dokonca stalo, že mi dve stehienka ušli z bytu. Zrejme som ich presolil.

JA: A ako vôbec chutia žabie stehienka?

MILAN: Skoro ako kuracie stehienka, ale sú jemnejšie.

JA: Kde berieš odvahu na to, že ješ skoro všetko?

MILAN: Ja ochutnám každé jedlo, strašne ma to láka. Robím to len zo zvedavosti, nie z hladu.

JA: To by bolo na tebe vidieť, keby si to robil z hladu.

MILAN: Ja si vyhľadávam takých priateľov, ktorí v jedle nevidia iba zahnanie hladu. Mám priate-

ľa (režisér Ján Roháč), ktorý vždy, keď sa stretneme, má záchvaty pažravosti. Keď sedí u mňa doma, začína vyhlásením, že nebude večerať, lebo ješ na noc je nezdravé. To vraví až dovtedy, kým neuvidí jedlo. Potom sa najeme a vyčerpane sedíme, dívajúc sa pred seba.

JA: Prečo hľadáte práve pred seba?

MILAN: Pretože máme výčitky svedomia. Postupne sa začne rozvíjať medzi nami rozhovor na rozličné témy, až pokým nezistíme, že sme opäť hladní a potom sa vrútime do kuchyne na najbližšie položené jedlo, ktoré môže byť v surovom stave.

JA: Vyhľadávaš pri jedení samotú alebo ti neprekáža jedenie v spoločnosti?

MILAN: Hrozne rád jem v spoločnosti. Keď jem sám, je to podobný pocit, ako keď sa dívaš osamotený na dramatický hokejový alebo futbalový zápas.

JA: Mne pri jedení neprekáža sa-

mota, ba pritom ju vyhľadávam, lebo veľmi rád jem poležiačky. Skúsil si už jesť v takejto nezvyčajnej polohe?

MILAN: Mne aj pri ležaní prekáča samota. O tomto probléme nechcem ďalej hovoriť, lebo som chorobne hanblivý, našťastie je na svete mnoho žien, ktorým sa práve hanblivosť u mužov páči.

JA: Kde sa radšej hanbíš: sám, alebo v spoločnosti?

MILAN: Hanbenie v samote je priveľmi trpké, rád sa hanbím vo dvojici, pretože to má svoj pôvab. Strašne rád klopiť zrak a veľmi dobre sa viem vyhýbať pohľadom. Pokiaľ ide o erotické záležitosti, nepotrebujem nič iné, len trochu nehy.

JA: Môžeš tú nehu skonkrétniť?

MILAN: Napríklad ískanie vo vlasoch (podľa Dobšinského), prípadne v príhodnom čase letmé pohladenie na správnom mieste.

JA: Nechajme erotiku, hovorme o rozkošnejších veciach: o jedle. Milan, prosím ťa, máš dajakú presnú životosprávu alebo ješ, keď to na teba príde?

SÚŤAŽ: Vyhrajte predplatné týždenníka Život na rok

Milí čitatelia, k nášmu jubileu sme pre vás pripravili súťaž o ročné predplatné týždenníka Život. Počas celého roka budeme v rámci jubilejnej rubriky ŽIVOT OSLAVUJE 70 ROKOV pravidelne uverejňovať súťažnú otázku vychádzajúcu z uverejneného textu. Do súťaže sa zapojíte poslaním správnej odpovede na aktuálnu súťažnú otázku. Môžete ju poslať poštou na adresu redakcie Život, Bajkalská 19B, Rosum, 83215 Bratislava 3 alebo mailom na redakcia@zivot.sk.

AKTUÁLNA SÚŤAŽNÁ OTÁZKA ZNIE:

Kde jedol Milan Lasica prvýkrát slimáky?

Správnu odpoveď posielajte do 14. apríla 2021. Výhercu vyžrebujeme 19. apríla 2021 a uverejníme v čísle 16/2021 v tejto rubrike.

SÚŤAŽILI STE?

Správna odpoveď na otázku zo Života č. 12 znela: Moskva

Predplatné týždenníka Život na rok vyhráva ANNA PAPPOVÁ z Bolešova. Výherkyni gratulujeme a budeme ju kontaktovať.

MILAN: Zásadný rozpor môjho života je v tom, že vzhľadom na moju chorobu (mám žalúdočné vredy, dôverne ich volám Jožo, Fero a Mišo), mal by som jesť pravidelne, ale to práve nerobím, lebo ma to nebaví. Každý pravidelný režim ubíja človeka, dokonca i v jedle.

JA: Aké jedlá máš najradšej?

MILAN: Najradšej mám jedlá, ktoré nesmiem jesť, ktoré mi

škodí. I napriek tomu ich jem a po návrate z nemocnice ešte na ne dlho spomínam. Z toho vyplýva, že ma očakáva krutý osud jednej pacientky psychiatickej liečebne v meste N., ktorá pravidelne písala zamilované listy jedlám.

JA: Ako bol formulovaný taký list?

MILAN: To presne neviem, ja som tie listy nedostával, lebo

nie som jedlo, ale predstavujem si ich asi tak: „Milý rezeň! Predom môjho listu prijmi čo najsrdečnejšiu spomienku na teba. Ako sa máš? Ja sa mám vcelku dobre, až na to počasie. Tu stále prší. Aj u vás stále prší? Nikdy na Teba nezabudnem, bol si taký chutný. Tvoja Mária.“